

Warszawa, 28 sierpnia 2020 r.

BAS-WAP-1669/20

Pan Poseł
Sławomir Piechota
Przewodniczący Komisji
do Spraw Petycji

Opinia prawna

**w sprawie petycji dotyczącej zmiany art. 67o i art. 71 ust. 1a ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta
(BKSP-145-IX-149/20)**

I. Treść i cel petycji

Przedmiotem petycji jest postulat zmiany art. 67o i art. 71 ust. 1a ustawy z dnia 6 listopada 2008 r. o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta (Dz. U. z 2020 poz. 849; dalej jako ustawa).

Wnioskodawca postuluje nadanie art. 67o ustawy następującego brzmienia:

„W zakresie nieuregulowanym przepisami art. 67a-67m do postępowania przed wojewódzką komisją stosuje się odpowiednio przepisy art. 50, 51, 53¹, 102, 131, 133-143, 150, 156, 157-158, 162, 164-172, 173-174, art. 180 § 1 pkt 1 i 3, art. 181 pkt 2, art. 206 § 1, art. 210-213, 216, 224, 225, 227-237, 240-242, 244-257, 259-273, 277, 280-289, 299-300, 316, 350, 353, 424⁵ i 424⁸-424¹² Kodeksu postępowania cywilnego.”.

Z kolei art. 71 ust. 1a ustawy miałyby w pkt 4 uzyskać brzmienie:

„4) przychód Krajowej Rady Fizjoterapeutów - w przypadku praktyk zawodowych fizjoterapeutów.”.

W uzasadnieniu Wnioskodawca stwierdza:

„Ustawa odwołuje się do uchylonych przepisów kodeksu. Ponadto art. 71 ust. 1a ustawy zawiera lukę prawną, przez to że nie określa, czyj przychód stanowią kary pieniężne nałożone przez Krajową Radę Fizjoterapeutów. Zmiana ma charakter porządkujący”.

II. Czy petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji adresata petycji (art. 2 ust. 3 ustawy o petycjach)?

Realizacja postulatów zawartych w petycji wymagałaby zmiany ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta, a zatem przedmiot petycji mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu.

III. Wymogi formalne (art. 4 ust. 1 i 2 oraz art. 5 ust. 1 ustawy o petycjach)

Petycja spełnia wymogi formalne określone w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy o petycjach. Wniesiona została w interesie publicznym.

IV. Kwestie, które ekspert uznaje za istotne w związku z petycją

1. Ustawa o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta określa m.in. tryb powoływania oraz zasady działania wojewódzkich komisji do spraw orzekania o zdarzeniach medycznych (art. 67e i n.). Celem postępowania przed wojewódzką komisją jest ustalenie, czy zdarzenie, którego następstwem była szkoda majątkowa lub niemajątkowa, stanowiło zdarzenie medyczne (art. 67i ust. 1 ustawy). Zgodnie z art. 67o w zakresie nieuregulowanym w ustawie w art. 67a-67m do postępowania przed komisją mają zastosowanie wskazane przepisy ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2019 poz. 1460 ze zm.; dalej jako kpc).

W obecnym stanie prawnym treść art. 67o ustawy jest następująca:

„W zakresie nieuregulowanym przepisami art. 67a-67m do postępowania przed wojewódzką komisją stosuje się odpowiednio przepisy art. 50, 51, 53¹, 102, 131, 133-143, 150, 156, 157-158, 162, 164-172, 173-174, art. 180 § 1 pkt 1 i 3, art. 181 pkt 2, art. 206 § 1, **art. 207 § 1**, art. 210-213, 216, **217**, 224, 225, 227-237, 240-242, 244-257, **258**-273, 277, 280-289, 299-300, 316, 350, 353, 424⁵ i 424⁸-424¹² Kodeksu postępowania cywilnego.” (w cytacie zaznaczona została różnica pomiędzy tekstem dotychczasowym a proponowanym brzmieniem; przepisy oznaczone pogrubieniem czcionki zostały pominięte w propozycji Autora petycji).

Wnioskodawca proponuje zmianę brzmienia art. 67o ustawy polegającą na eliminacji z treści tego przepisu tych artykułów Kodeksu postępowania cywilnego, które zostały uchylone. Art. 207, 217 i 258 zostały uchylone przez art. 1 pkt 74 oraz – odpowiednio pkt 79 i 88 ustawy z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy Kodeks

postępowania cywilnego (Dz.U. z 2019 r. poz. 1469), a zmiana weszła w życie 7 listopada 2019 r. W tym zakresie postulat Autora petycji jest przekonujący i służy uporządkowaniu kształtu legislacyjnego omawianego przepisu. Należy jednak odnotować, że analizowana propozycja pomija inne uchybienie legislacyjne zawarte w art. 67o ustawy: w kpc nie ma obecnie jednostki redakcyjnej „art. 181 pkt 2”, do której odwołuje się treść tego przepisu (art. 181 obejmuje dwa paragrafy, z których pierwszy podzielony jest na punkty). Ewentualna nowelizacja art. 67o powinna korygować omyłkę i wskazać „art. 181 § 1 pkt 2” (analiza sekwencji zmian kpc oraz treści tych przepisów jednoznacznie wskazuje, że w odesłaniu chodzi o tę jednostkę redakcyjną, a nie art. 181 § 2 kpc¹).

2. Zgodnie z art. 69a ust. 1 ustawy „w przypadku niedopełnienia obowiązków dotyczących postępowania z dokumentacją medyczną po zaprzestaniu wykonywania działalności leczniczej, o których mowa w art. 30a, organ prowadzący rejestr podmiotów wykonujących działalność leczniczą nakłada, w drodze decyzji administracyjnej, na ostatniego kierownika podmiotu udzielającego świadczeń zdrowotnych, likwidatora albo syndyka karę pieniężną w wysokości do trzykrotności przeciętnego wynagrodzenia w poprzednim kwartale, począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpiło ogłoszenie przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski" na podstawie art. 20 pkt 2 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych”. Kolejne ustępy art. 69a ustawy zawierają unormowania szczególne wskazujące podmioty kompetentne do nałożenia kar pieniężnych w przypadku praktyk zawodowych lekarzy, pielęgniarek i fizjoterapeutów. W przypadku praktyk zawodowych lekarzy uchwałę w sprawie nałożenia kary pieniężnej podejmuje właściwa okręgowa rada lekarska (ust. 2), w przypadku praktyk zawodowych pielęgniarek – właściwa okręgowa rada pielęgniarek i położnych (ust. 3), a w przypadku praktyk zawodowych fizjoterapeutów – Krajowa Rada Fizjoterapeutów (ust. 3a).

Art. 71 ust. 1a ustawy określa, do jakiego budżetu wchodzi środki finansowe pochodzące z kar pieniężnych, o których mowa w art. 69a. Stanowią one dochód budżetu

---

¹ W dniu wejścia w życie ustawy o prawach pacjenta i Rzeczniku Praw Pacjenta czyli w dniu 5 czerwca 2009 r. art. 181 kpc składał się z dwóch punktów. Odesłanie zawarte w art. 67o ustawy odnosiło się do zasady, w myśl której sąd powinien postanowić o podjęciu postępowania na wniosek którejkolwiek ze stron w wypadku zawieszenia na wniosek obu stron albo wskutek niestawiennictwa - nie wcześniej niż po upływie trzech miesięcy od zawieszenia, jeżeli strony we wniosku o zawieszenie nie oznaczyły dłuższego terminu (pierwotnie art. 181 pkt 2 kpc). Zmiana art. 181 kpc w 2016 r. doprowadziła do oznaczenia dotychczasowej treści tego przepisu jako § 1 i dodaniu § 2 (dotyczącego podjęcia przez sąd postępowania, o którym mowa w art. 176 § 2 kpc, na wniosek Bankowego Funduszu Gwarancyjnego). Odesłanie zawarte w art. 67o ustawy nie zostało jednak skorygowane.

państwa - w przypadku podmiotów leczniczych (pkt 1), przychód właściwej okręgowej izby lekarskiej - w przypadku praktyk zawodowych lekarzy (pkt 2) oraz przychód właściwej okręgowej izby pielęgniarek i położnych - w przypadku praktyk zawodowych pielęgniarek (pkt 3). Autor petycji trafnie wskazuje, że ustawa nie określa atrybucji środków finansowych pochodzących z kar pieniężnych nakładanych przez Krajową Radę Fizjoterapeutów w przypadku praktyk zawodowych fizjoterapeutów. „Logika” obowiązującego unormowania opartego na założeniu, że środki pochodzące z kar wchodzi do budżetu podmiotu, który je nakłada, rzeczywiście nakazywałaby wypełnienie istniejącej luki normatywnej przepisem wskazującym – jak sugeruje Wnioskodawca – że środki finansowe pochodzące z kar pieniężnych nakładanych w trybie art. 69a ust. 3a ustawy w przypadku praktyk zawodowych fizjoterapeutów stanowią przychód Krajowej Rady Fizjoterapeutów.

V. Wnioski

Analiza petycji prowadzi do wniosku, że zawarta w niej propozycja oparta została na zasadniczo trafnym rozpoznaniu obowiązującego stanu prawnego. Aprobata dla postulatu Autora petycji polegająca na eliminacji nieaktualnych odesłań w art. 67o oraz eliminacji luki w art. 71 ust. 1a ustawy – ze względów prakseologicznych – powinna jednak „począć” na szerszą rewizję przepisów ustawy. Trudno, jak się wydaje, uznać, by drobne korekty legislacyjne, przyczyniające się do poszerzenia przejrzystości systemu prawnego, jednak nie mające kluczowego znaczenia dla zrekonstruowania stanu normatywnego, stanowiły wystarczający argument na rzecz uruchamiania procesu ustawodawczego.

Autor:

Wojciech Odrowąż-Sypniewski

ekspert ds. legislacji

w Biurze Analiz Sejmowych

Akceptował:

Wicedyrektor Biura Analiz Sejmowych

Jacek Krawczyk